

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 258.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000115616/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

ogsaa velfornøjede med, at de nu fik en gyldig Grund til at vække Doktoren.

Herolden var reden om til Bag-Enden af Vognen, og da nu Doktor Martin slog Sejlet tilside og saae ud, pegede Herolden over mod den nærmeste Husvæg og sagde: »Kan I læse, hvad dér staar skrevet, Hr. Doktor?»

Doktor Martin saae hurtig, at det var et kejsersligt Edikt, som var opslaaet paa Muren. Og det var om hans Bøger, det handlede. Det sluttede: »Disse Doktor Martin Luthers Bøger skal alle udleveres og opbrændes, da de i den pavelige Bulle er fordømte og forbudne, og stride mod vor hidindtil antagne og overholdte kristelige Tro, Lære, Bud og Anordning.»

»Jeg mente, Hr. Doktor,« sagde Herolden, »at I skulde forhøres først i jere Bøger, inden de blev fordømte?»

»Det mente jeg ogsaa,« sagde Doktor Martin. Han pegede for Amsdorf, som ogsaa var kommen frem, over mod Væggen. Den omkringstaaende Folkemængdes Opmærksomhed var ligelig fordelt mellem Doktor Martin og den kejserslige Plakat.

»Naar de saaledes farer frem mod Eders Bøger, Hr. Doktor,« sagde Herolden, »kunde I da ikke have Grund at frygte, at I selv var paa Forhaand dømt uden Forhør og vilde blive behandlet derefter i Worms?»

»Ja, hvad veed jeg,« svarede Doktor Martin. »Frygte man først, da er der vist nok at frygte for. — Vilde I tjene mig i, Hr. Amsdorf, at stige ned og tage en Afskrift af Opslaget. Jeg selv kan vel daarlign faa Ro for Folk dertil.»

Amsdorf gjorde det.

»Vil I ikke hellere, Doktor Luther, at vi vender om her straks?« sagde Herolden lavmælt.

»Vende om? Til Wittenberg?»

»Ja.»

»Nej, nej,« raabte Doktor Martin. »Det er gjort forat forskrække mig. De vil helst have mig til at blive hjemme. Saa kan de skyld mig for Fejghed. Men Kristus lever, og vi vil drage ind i Worms trods alle Helvedes Porte og de onde Aander, som herske i Luften!«

Doktor Martin trak sig atter tilbage i Vogneltet og satte sig stille ned.

Professor Amsdorf talte til ham og fremsatte *sine* Formodninger om, hvad dette kejserslige Edikt kunde betyde.

Men Doktor Martin syntes ikke at høre efter. Han sad og saae frem for sig. — Pludselig sagde han: